

גליון 60

שבטי ישראל

כסלו תשפ"ו

הפינה
לצעירים

הלכות
דברים האסורים
והמותרים בחנוכה
עמ' 6

חודש כסלו
חודש הביטחון
והאמונה
עמ' 4

חודש כסלו - חודש האור והנס

המעטים המאמינים- החשמונאים, לא התייאשו. הם הדליקו את האור הקטן שנשאר - פך השמן הטהור - ומתוכו בא הנס הגדול.

חנוכה מלמד אותנו שגם כשנראה שהחושך גובר, די באור קטן כדי להדוף את החושך. "מעט אור דוחה הרבה מן החושך" - כל מעשה טוב, כל מצוה, יכולים לשנות את המציאות כולה.

ההלכה היא שמדליקים כל לילה נר נוסף, כי "במעלין בקודש ואין מורידין" - האור יכול להתגבר ולעלות עוד ועוד.

מדליקים את נרות החנוכה בפתח הבית, כדי לפרסם את הנס. מכאן אנו למדים כי אין להסתפק בעבודת ה' הפרטית והאישית - יש להאיר גם לאחרים, להשפיע על הסביבה.

מזל חודש כסלו הוא קשת (קשת הגבור). הקשת מסמלת שאיפה למעלה, מטרה רחוקה. גם כשנמצאים בחושך ובקושי, יש לכוון את החץ כלפי מעלה, להשתדל להגיע לרוחניות גבוהה יותר.

לסיכום, חודש כסלו מלמד אותנו שדווקא מתוך החושך והקושי יכול לפרוץ האור הגדול ביותר. כשם שפך השמן הקטן הצית אור לשמונה ימים, כך גם כל מאמץ רוחני קטן יכול להתפתח ולהאיר הרבה יותר ממה שנדמה לנו בהתחלה. זהו חודש של ביטחון בה', של אמונה שהטוב ינצח, ושל התחזקות באור התורה והמצוות.

חודש כסלו הוא החודש התשיעי לספירת החודשים מתשרי, והשלישי לספירת החודשים מניסן. זהו חודש חורף, שבו הימים קצרים והלילות ארוכים, אך דווקא בחושך זה פורץ אור הנס של חנוכה.

לפי המדרש, השם "כסלו" ניתן לפרש גם כ"כס-לו" - כיסא לשם ה', רמז לכך שבחודש זה מתגלה מלכות שמים באופן מיוחד דרך נס חנוכה.

כסלו הוא חודש שבו מתגברים הגשמים בארץ ישראל. החושך הפיזי והקור מסמלים גם את הגלות הרוחנית, אך דווקא בתוך החושך הזה בא האור - נר חנוכה שמאיר ומבשר על הגאולה העתידה.

העיקר המרכזי של חודש כסלו הוא חג החנוכה, המתחיל ב-כ"ה בכסלו ונמשך שמונה ימים. זהו חג שנקבע על ידי חכמים לזכר הנס שאירע במלחמת החשמונאים נגד היוונים.

חנוכה מציין שני ניסים עיקריים:

1. הנס הצבאי

ניצחון המעטים על הרבים, החלשים על החזקים

2. נס פך השמן

שמן שהיה אמור להספיק ליום אחד דלק שמונה ימים המסר המרכזי של חנוכה הוא המאבק בין האור לחושך, בין הקדושה לטומאה. היוונים לא ביקשו להשמיד את העם היהודי פיזית, אלא לנתק אותו ממקור רוחניותו. הם ביקשו ש"ישכחו תורתך" - שהיהודים יאמצו את התרבות ההלניסטית וישכחו את תורת ה'.

בואו היכנסו לאתר מורשת הרמב"ם המתחדש!

באתר תוכלו
לעקוב אחרי
ארועים מגוונים,
הרצאות, ונכסים.
בנוסף תוכלו
למצוא עלוני פרשת
שבוע לילדים
ומבוגרים!
מחכים לכם!

בפתח הדברים

קוראים יקרים, אנו שמחים להגיש בפניכם גיליון נוסף של עלון שבטי ישראל מבית מרכז מורשת הרמב"ם ועדות ישראל. גיליון מבית היוצר של המרכז המתחדש בעיר הקודש טבריה העוסק בימים אלו בהרחבת הפעילות ובמחקר אודות עדות ישראל השונות.

גיליונות עלון שבטי ישראל יעסקו בעזרת ה' בהיבטים שונים של תרבות, היסטוריה, הלכה ומחקר בעדות ישראל השונות.

על הניסים
ועל הגבורות
בימים ההם
ובמלחמה הזאת.

על גבורות החיים
ועל ניסים שביומיום.

על אורות בתוך חושך
ועל שלהבות הימים עצמם

על כל אלו,
אנחנו מודים.

על ניסין ונפלאותין
שבכל יום עימנו

מנהל תוכן: עותניאל מנצור
עריכה: אביטל לוי
עיצוב: רבקי שאולזון

חודש כסלו

חודש הביטחון והאמונה

חודש כסלו הוא חודש מיוחד במינו. בעוד שרוב החגים בלוח העברי נקבעו בתורה, חנוכה - החג המרכזי של כסלו - נקבע על ידי חכמים. יש בכך משמעות עמוקה: האור שמדליקים בחנוכה הוא האור שהעם היהודי יצר בעצמו, מתוך אמונה ומסירות נפש.

כסלו - חודש הכיסופים

חז"ל מפרשים את שם החודש "כסלו" בדרכים שונות. אחת הפרשנויות המרתקות היא שהשם מורכב מ"כס" - ככסא, ו"לו" - לה'. כלומר, זהו חודש שבו מתגלה כיסא המלכות של הקב"ה בעולם.

מלחמת התרבות

הסיפור של חנוכה אינו רק סיפור מלחמה צבאית. זוהי מלחמת תרבות, מלחמה על הנשמה היהודית. היוונים לא ביקשו להרוג יהודים - הם ביקשו להפוך אותם ליוונים. הם אמרו: "כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל". שלוש גזרות עיקריות גזרו היוונים:

1. שבת - ניתוק מהזמן הקדוש
2. ראש חודש - ניתוק מהזמן המתחדש
3. מילה - ניתוק מהברית הפיזית

כל שלושת הגזרות באו לנתק את ישראל ממקור חיותם.

משפחת החשמונאים היתה משפחת כהנים מהעיר מודיעין. מתתיהו הכהן וחמשת בניו לא היו אנשי צבא מקצועיים, אלא כוהנים העוסקים בעבודת ה'. אך כשראו את חילול הקודש, לא יכלו לשותק.

להיות יהודי טוב בבית - צריך גם להאיר לאחרים, להשפיע על הסביבה.

הזמן - בין השמשות

מדליקים את הנרות בדמדומים, כש"עד שתכלה רגל מן השוק". זהו הזמן שבו החושך מתחיל ליפול - ודווקא אז מדליקים את האור. כשהחושך מתגבר, זה הזמן להאיר.

ההוספה - נר נוסף בכל לילה

כל לילה מוסיפים נר. לא מסתפקים במה שהיה אתמול. "מעלין בקודש" - בעבודת ה' צריך תמיד להתקדם, להוסיף, לגדול.

סופגניות ולביבות

המנהג לאכול מאכלים המטוגנים בשמן הוא לא סתם מנהג קולינרי. השמן מזכיר את נס פך השמן, אך יש בו גם מסר עמוק יותר: השמן צף על פני המים - הוא לא מתערבב איתם. כך עם ישראל - גם כשהוא בגלות, בין האומות, הוא שומר על זהותו המיוחדת, לא מתבולל, צף ועולה למעלה.

הסביבון ומשמעותו

הסביבון (דרידל) הפך לסמל של חנוכה. בחוץ לארץ על ארבעת צדדיו כתובות האותיות: נ', ג', ה', ש' - "נס גדול היה שם". אך יש משמעות עמוקה יותר: ארבע האותיות הללו רומזות לארבע הממלכות שעבדו את ישראל - נבוכדנצר (בבל), גוג (יוון), המן (פרס), סאדום (אדום/רומי). הסביבון מסתובב - הממלכות עולות ויורדות, אך עם ישראל קיים לנצח.

מסר לדורות

חנוכה מלמד אותנו שאפילו כשנדמה שהחושך גובר,

שהטומאה מנצחת, שהרוב נגדנו - עדיין יש תקווה. כוח האמת והקדושה חזק יותר מכל צבא, מכל תרבות זרה.

המעטים יכולים לנצח את הרבים, אם יש להם אמונה ומסירות נפש. האור הקטן יכול להאיר את החושך הגדול. וכשמתחילים עם מה שיש, הקב"ה משלים את החסר.

סיום

חודש כסלו הוא חודש של ביטחון - "כסל" בלשון המקרא. ביטחון שגם בחושך הגדול ביותר, האור יפרוץ. ביטחון שהקב"ה לא עזב את עמו, גם כשנדמה שהכל אבוד.

נר חנוכה הוא לא רק זכר לעבר - הוא גם מסר לעתיד. בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו, ובכל דור ודור צריכים אנו להדליק את הנר הקטן שלנו, להאמין שהאור ינצח, ולהמשיך להאיר - גם כשכל הסביבה חשוכה.

פינת ההלכה

הלכות חנוכה

סימן תרע - דברים האסורים והמותרים בחנוכה

קיצור שולחן ערוך ילקוט יוסף

- א. בתקופת הבית השני גזרו מלכי יון גזרות על ישראל, וביטלו אותם מדתם, ולא הניחום לעסוק בתורה ובמצות, ולחצום לחץ גדול, ופשטו ידיהם בממונם ובבנותיהם, ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות, וטימאו הטהרות, והיה צר לישראל מפניהם מאד, עד שריחם עליהם ה' אלקי אבותינו והצילם מידם, וגברו בני חשמונאי הכהנים הגדולים והרגום, והושיעו את ישראל מידם, והעמידו מלך מן הכהנים, וחזרה המלכות לישראל, ונמשכה יותר ממאתים שנה עד חורבן הבית השני. וכשגברו ישראל על אויביהם ואיבדום, היה זה ביום כ"ה בכסליו, ונכנסו להיכל ולא מצאו שמן טהור להדליק המנורה שבבית המקדש, אלא פך אחד של שמן, שלא היה בו להדליק אלא יום אחד בלבד, ונעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים, עד שכתשו זיתים והוציאו שמן טהור. ומפני זה התקינו רבותינו שבדור ההוא, שיהיו שמונה ימים אלו, החל מיום כ"ה בכסלו והלאה, ימי שמחה והלל. ומדליקים בהם נרות בכל לילה משמונת הלילות לפרסם הנס ולגלותו. וימים אלו נקראים "חנוכה". [ילקו"י מועדים עמוד קצ. וכ"ז הוא לשון הרמב"ם (הל' חנוכה פ"ג ה"ב), דס"ל שנס הנצחון הסתיים ביום כ"ה כסליו. וכתב הפר"ח, שנקרא חנוכה, על שם שחנו בכ"ה בכסלו. והטעם שתיקנו שמונת ימי חנוכה, ולא "תשעה" משום ספקא דיומא, לפי שחנוכה מדבריהם לא החמירו כ"כ. ועוד, שרצו לרמוז על מילה שניתנה בשמיני].
- ב. נוהגות הנשים שלא לעשות מלאכה, כגון תפירה וסריגה, בעוד שנרות החנוכה שבבית דולקות, במשך חצי שעה מהדלקתם, והטעם הוא משום היכר להודיע שאסור להשתמש לאור נרות החנוכה. ואין להקל להן בחצי שעה הראשונה של הדלקת הנרות. אבל בבישול ואפיה וצרכי אוכל נפש מותרות. [ילקו"י מועדים עמוד קצ. וכ"ה בא"ר, דרך החיים, מ"ב אות ד'. ובמור וקציעה הביא סמך למנהג חומרת הנשים, כדי שלא יבאו להשתמש לאור נרות החנוכה, הילכך מנהג ותיקין הוא. וכתב האליה רבה (ס"ק יב), דהיינו עד חצי שעה. ע"ש. וזה דוקא במלאכה גמורה כגון תפירה, אבל לא בבישול וטיגון ושאר צרכי הבית. ויש אומרים שלא נהגו אלא במלאכות האסורות בחוה"מ ור"ח].
- ג. יש נשים שנהגו שלא לעשות מלאכה בכלל בחנוכה, ויש לבטל מנהגן, כי הבטלה

מביאה לידי שעמום. ומכל מקום יש אומרים שטוב לנשים להמנע ממלאכות כבודות, כגון טויה וכביסה, שיש בהן טירחא, על כל פנים ביום ראשון ושמיני של חנוכה. [לפמ"ש ארחות חיים. וכ"כ בכנה"ג הגה"ט סק"ד]. אבל האנשים אינם נמנעים משום מלאכה. [כ"כ במטה משה, ב"ח ט"ז ופר"ח. וכתב בפר"ח (סי' תיז), שאם האנשים החמירו על עצמם שלא לעשות מלאכה בר"ח, הוי מנהג בורות, וא"צ התרה לבטלו. אמנם בספר חסידים (סי' קכא) מוכח שגם לאנשים יש להמנע ממלאכה. וכ"ה בב"ח בשם מהרי"ל. ונראה דאין הכי נמי אם נהגו האנשים להחמיר ישארו במנהגם. אבל מסתמא לא נהגו האנשים להחמיר בזה. וכ"ש כיום שיש אור חשמל, ואין חשש פן יבואו להשתמש לאור החנוכה].

- ד. נכון ללמוד הלכות חנוכה בחנוכה, כדי לדעת פרטי ההלכות. [ילקו"י שם. שלמת חיים].
- ה. כיון שחז"ל קבעו את שמונת ימי החנוכה לשמחה והלל, לכן אין להספיד בהם על מת, אלא לחכם בפניו. [דאיתא במגילה (ג): ובמו"ק (כו): אין מועד בפני ת"ח, וכ"ש חנוכה ופורים. וכ"פ מרן בש"ע (סי' תרע ס"ג). וכתב עוד בש"ע יו"ד (סי' תא ס"ה), שיום שמועה אפ"ל רחוקה כפניו דמי]. וגם בזמן הזה יש דין תלמיד חכם לפי ערך הדור. [ילקו"י מועדים עמ' קצב. ומ"ש בחיי אדם (כלל קיח סי' ז), שבזה"ז אין להספיד לת"ח בר"ח, מפני שאין לנו דין ת"ח בזה"ז, הנה הרב עצמו בחכמת אדם (כלל קסט סי' ה) כתב להתיר הספד על ת"ח בין בר"ח בין בחנוכה ופורים. וכתב בברכ"י (ח"מ סי' טו סק"ג): ולדידן דנקטינן כפסקי מרן, הנה מרן לא חש כלל למ"ש מהרי"ו שאין דין ת"ח בזה"ז, שהרי כתב את כל הדינים שנאמרו בגמ' לענין ת"ח כמות שהן, והמהרי"ט (ח"מ סי' מז) דחה ד' מהרי"ו מההלכה. וכ"כ באורח משפט (סי' ד אות יז) בשם מהרש"ל (פ"ב דב"ק), שאף בזה"ז יש דין ת"ח שיפתח בדורו כשמואל בדורו. וכ"כ בספר נזירות שמשון, ובערוה"ש, ובשער שלמה זוראפה (סי' קלה) דמ"ש המג"א (ס"ס תקמז) בדיני חוה"מ, שאין בזמנינו דין ת"ח, סברא יחידאה היא, שהרי כל הפוסקים והטוש"ע פסקו להתיר להספיד לחכם בפניו, ואין דרכם להביא הלכתא למשיחא. וע"ע ביביע אומר ח"ט (חיו"ד סי' מו). ובחזו"ע חנוכה].
- ו. מלמד תינוקות של בית רבן וקובע עתים לתורה, דינו כתלמיד חכם שמותר להספידו בפניו, דהיינו בעת ההלוייה. [כמ"ש בשו"ת שער שלמה זוראפה (סי' קלה). ע"ש].
- ז. אסור להתענות בחנוכה, ולכן אם חל יום פטירת אביו או אמו בחנוכה, לא יתענה בימי חנוכה, אלא יקדים להתענות קודם חנוכה, שבימים שלפני חנוכה או לאחריהם אין איסור תענית. [ילקו"י מועדים עמוד קצב].
- ח. מי שהתענה תענית חלום בחנוכה, צריך להתענות יום אחר לאחר ימי החנוכה, לכפר על מה שהתענה בחנוכה, כמו שכתב מרן בשולחן ערוך. (סי' תקסח ס"ה).
- ט. מה שנוהגים במלאת שבעת ימי האבל לעלות לבית הקברות, וכן ביום השלשים, וכמו שכתב בשולחן ערוך (יו"ד ס"ס שדמ), אין לעשות כן בימי חנוכה, וכל שכן

בראש חודש, שהרי מתעוררים לבכי ולמספד על יד הקבר, כשרואים קברו של הנפטר ביום השביעי או השלשים. ולכן ידחו הביקור לבית הקברות לאחר ימי החנוכה. [כ"כ מרן הבי"ד (ס"ס שדמ) בשם הכל בו, שאם חל יום השביעי לאבלו בר"ח אין ללכת לביה"ק. וכ"ה בארחות חיים ח"ב (עמ' תקפא). וה"ה לחנוכה. ילקו"י מועדים עמוד קצב. ילקו"י אבלות עמוד תרלב].

י. יש אומרים שמותר לבקר אצל קברי הצדיקים, התנאים והאמוראים, בימי החנוכה וחול המועד. [בן איש חי]. ויש חולקים. [מועד לכל חי]. והמיקל בזה יש לו על מה לסמוך, שהרי אין רגילות לבכות שם כמו שבוכים ליד קבר ביום השבעה או השלשים. [גשר החיים. ילקוט יוסף מועדים עמוד קצב. וילקו"י על הלכות אבלות מהדורת תשס"ד עמוד תרלב].

יא. יש שנהגו שהאבלים על אב ואם, אינם אומרים קדיש בחנוכה, והוא מנהג גרוע, ואם אפשר לבטלו בהסברה נעימה, הנה מה טוב, ואם לאו לא יבטלוהו ביד חזקה מפני המחלוקת. [ילקו"י מועדים עמוד קצב. וע' ברכ"י סי' עתר סק"ח. ושיו"ב יו"ד סי' שעו סק"י].

יב. מי שנפטר לו מת בימי החנוכה, נוהג בימים אלה כל דיני אבלות, וקורעים על הקרובים, וכן מבקרים ומנחמים את האבל בחנוכה. וראה להלן דין האונן. [ילקוט יוסף מועדים עמוד קצב].

יג. אם חל יום השלשים בחנוכה, מותר לעשות סעודה ולימוד, כשאומרים שם דברי תורה ומוסר לעילוי נשמת המנוח, אבל לא יאמרו דברי הספד המעוררים לבכי. יש נוהגים להרבות במאכלי גבינה בימי חנוכה, זכר לנס שנעשה על ידי "יהודית". ומנהג ישראל תורה הוא. [ילקו"י מועדים עמ' קצא. כתב הר"ן (פ"ב דשבת), נשים חייבות בנר חנוכה שאף הן היו באותו הנס, שהיוונים גזרו על כל בתולות ישראל הנישאות שיבעלו להגמון תחלה, וע"י אשה נעשה נס, שבתו של יוחנן כהן גדול שהיתה יפת מראה הובאה להגמון, [ובחמדת הימים (הל' חנוכה פ"ב) כתב, שראש האויבים היה אליפורנו מלך יון. וייחס הנס ל"יהודית". וכמ"ש התוס' (פסחים קח:) ובתוס' מגילה ד.], והאכילה אותו מאכלי גבינה כדי שיצא מאד, והשקתה אותו יין עד שנשתכר, וירדם, ואז בעזה"י חתכה את ראשו בסייף. כראות אנשי צבאו כי מת מלכם, נסו על נפשם, ולכן נהגו לאכול מאכלי גבינה בימי חנוכה. והביא כ"ז מרן הבי"ד בדפוס ישן, ס"ס תרעה].

טו. נוהגים לאכול בחנוכה סופגניות מטוגנות בשמן, זכר לנס השמן של המנורה, וטעמם כצפיחית בדבש. וכל מעשיך יהיו לשם שמים. [כ"כ בקובץ שריד ופליט בשם רבינו מיימון אביו של הרמב"ם, שאין להקל בשום מנהג ממנהגי ישראל, ויתחייב לעשות משתה ושמחה בחנוכה לפרסומי ניסא, ופשט המנהג לעשות סופגניות הנקראים בלשון ערבי אלספינג, ומנהג קדמונים הוא].

טז. יש אומרים שריבוי הסעודות שמרבים בהם בימי חנוכה, אינם אלא סעודות

הרשות, שלא קבעום חכמים למשתה ולשמחה, [מהר"ם מרוטנבורג בתשובה (סי' תרה). טור וש"ע (סי' תרע). ומה שלא קבעום למשתה ולשמחה ככפורים, לפי שבפורים עיקר הגזרה היתה על אבדן הגופות, לכן תיקנו שיהיו ימי משתה ושמחה, אבל בחנוכה הגזירה היתה על שמירת המצות, וזהו אבדן הנפש, לכן קבעו בנרות, כמ"ש נר ה' נשמת אדם. ואף שאמרו דגדול המחטיאו יותר מן ההורגו. היינו כשמחטיאו ברצון, אבל באונס לא]. ויש חולקים ואומרים שיש קצת מצוה בריבוי הסעודות הללו. [כן משמע מלשון הרמב"ם (הל' חנוכה פ"ג ה"ג), שקבעום לימי שמחה והלל. וכ"ה בתוס' תענית (יח:). וכ"כ רבינו יונה, הר"י צ' בן גיאת, והכל בו, ועוד. וכ"כ המהרש"ל ב"ק (פ"ז סי' ל)]. ונוהגים לומר זמירות ותשבחות לה' יתברך בסעודות הללו, ואז נחשבות לסעודות מצוה. [כמבואר בתשובת מהר"ם ובמרדכי. וכ"פ הרמ"א בהגה (סי' עתר ס"ב). ומהרש"ל]. ומה טוב ומה נעים לנצל מסיבות אלו לדרשות בדברי תורה ויראת ה' טהורה, לקרב את ישראל לאביהם שבשמים, ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד, ואז בודאי שסעודות הללו נחשבות לסעודות מצוה. [ים של שלמה (ספ"ז דב"ק). וחות יאיר (סי' ע). ודגול מרבבה (סי' שצא ס"ב). וכנה"ג]. ויהי רצון שהשי"ת יעשה עמנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. ישראל נושע בה' תשועת עולמים, ונזכה לביאת משי"ח צדקו (ראשי תיבות: מדליקים שמונת ימי חנוכה), ונדליק המנורה בבית קדשנו ותפארתינו, מלך ביפיו תחזינה עינינו. במהרה בימינו אמן. [ילקו"י מועדים עמ' קצב. ועיין במגיד מישרים "שחנוכה ופורים אינם בטלים לעולם". וכ"ה ברמב"ם, והיינו כמ"ש במדרש תנחומא (ר"פ בהעלותך), לך אינה בטלה לעולם, דהיינו נר חנוכה].

« *פודינג- לאחורונה גיליתי לאת הבצק אל הספינג' (ובכאל בצקים נראים ומאוד דביקים) פדינג יומי קלאסי בצורת וו גיטר. מאליצה אפלטמל בוו גיטר במקום וו אילב.

חלוקת הבצק:

« אלמן היטב לני מאלים גדולים.
« בידיים מלומנות מאוד, איצור חתיכות מנהבצק בקוטר אל כ-5 ס"מ (ראד בסרטון) ולפניו אל המאליס הפלומנים במרווחים אחד מפלני. אלמן מלמלוד את כל חתיכות הבצק.
« אכסות את המאליס עם חתיכות הבצק בניילון נצמד ולתת לבצק מנוחה אל כ-45 דקות עד לאלב צב אפסל אכפין מראל וללמור את המאליס עם חתיכות הבצק במקרי עד 5 לעזות.

ציצוב הספינג' וטיגון:

« בסיר ביוני (רחב עם לוליים גבורים), לחמם שמן צמוק אל אל ביוניט לטמפרטורה אל 160-170 מעלות או עד למחניסים כקל על פפובה, יל בוציות קטנות ליד הכף העל.
« חלוב מאוד אלמאן האל ביוניט. אם פלמן יפיד חם מדי, הספינג' יפיד מוס מבחול ומבסנים הבצק אל יפיד מוס ואם אל חם מספיק הספינג' יספוג פדינג שמן.
« עם ידיים טובות או מלומנות לשחור בודינות חתיכת בצק מהמאלי, ארדים בודינות וביצרת פאגולאים איצור חור באמצע הבצק ואלט אלט למתח את החור חק כדי פעברת ציגול הבצק מיד ליד, או איצור את החור לפדינג אל הפניט (ראד בסרטון).
« ארפני את ציגול הבצק פלמן החם ולמאן בנעלות אל 3-4 חתיכות עד לפדינג מציפה מצד אחד, ארפסוק אצד לני ולפיליק אלמאן עד הפדינג מרצד פלני, ארפוצל למאלי גדול מרפס בניי 10 סמ.
« ארפיליק אלמאן כק את כל חתיכות הבצק.
« אציסוי סוכר- אלבול את הספינג' כאלר פוא צדיין חמים בקצרה עם סוכר.
« אציסוי אבקת סוכר- כאלר הספינג'ים הפלנון למארי, אפצי מעלויפם אבקת סוכר.
« אם מקסיאים, אל אצסות בסוכר או אבקת סוכר, רק למלוציאים מהקפאר ומחממים מעל בתני.

(מתוך האתר של חן בעטבח)

רלמית מרביבים:

« 1/2 קילו קמח (500 גרם)
« 1 כף לוקים יבלם
« 2 כפות סוכר
« 1 כפית מלח
« 1 ביצה
« 1 1/2 כוסות מים
« 1 כף צינק / בנדי / וודקה
« אבקת סוכר
« כ- 1 1/2 - 2 ליטר שמן אטיגון
« הספינג'

אופן הפקדה:

פלמלם בגוס מידה אל 250 מ"ל

לבצק:

« ארפנות את הקמח אקצרת המוקסר.
« ארפוסק את פלמלים הפבלים, בסוכר ופמלח. ביצרת וו אילב* (ראו פודינג), ארנבה מעט את החומרים הפבלים.
« ארפוסק את הביצה, ארפמלל אלול את הבצק אל מפירות נמוכה ותק כדי ארפוסק את פמלם פדינגה. אלול את הבצק כ-10 דקות
« ארפוסק את פודקה (או צינק/בנדי) ולולל עוד 2 דקות עד למתקל בצק חלק ודביק.
« אלמן מעט קצרה גדולה ולרפיו אייה את הבצק. אכסות בניילון נצמד ולרפמלם את הבצק פלעתיים, עד לפדינג מבפול את נפחו.

להאזנה לפיוט
סרקו את הקוד

כָּרוֹת קוֹמַת בְּרוּשׁ בְּקֶשׁ אֲגָגִי בֶן הַמְדָּתָא
וְנִהְיִתָּה לוֹ לַפַּח וְלַמּוֹקֵשׁ וְגֵאוֹתוֹ נִשְׁבָּתָה
רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׂאֵת וְאוֹיֵב שְׂמוֹ מְחִיתָ
רַב בְּנָיו וְקִנְיָנָיו עַל הָעֵץ תְּלִיתָ

יְוֹנִים נִקְבְּצוּ עָלַי אֲזִי בִימֵי חֲשֻׁמָּנִים
וּפְרָצוּ חוֹמוֹת מְגִדְלִי וְטַמְאוּ כָּל הַשְּׁמָנִים
וּמְנוֹתָר קְנֻקְנִים נַעֲשֶׂה גַם לְשׁוֹשְׁנִים
בְּנֵי בֵינָה יְמֵי שְׁמוֹנָה קָבְעוּ שִׁיר וְרִנָּנִים

חֲשׂוּף זְרוּעַ קִדְשֶׁךָ וְקָרַב קֶאֱ הַיְשׁוּעָה
נִקֵּם נִקְמַת עֲבֹדֶיךָ מֵאִמָּה הָרִשְׁעָה
כִּי אֲרָכָה הַשְּׁעָה וְאִין קֶאֱ לִימֵי הָרָעָה
דִּיחָה אֲדַמּוֹן בְּצַל צְלֻמוֹן הָקֵם לָנוּ רוּעִים שְׁבָעָה.

פְּעוּז צוֹר יִשׁוּעָתִי

פְּעוּז צוֹר יִשׁוּעָתִי לָךְ נֶאֱהָ לְשַׁבַּח
תִּכּוֹן בֵּית תְּפִלָּתִי וְשֵׁם תּוֹדָה נִזְבַּח
לְעֵת תְּכִין מְטִיבַח מִצָּר הַמְּנַבַּח
אֲזִי אֲגַמֵּר בְּשִׁיר מְזֻמּוֹר חֲנוּכַת הַמְּזַבַּח

רְעוֹת שְׁבָעָה נִפְשֵׁי בְּיָגוֹן כֹּחֵי כְּלָה
חַיֵּי מְרָרוּ בְּקִשֵׁי בְּשִׁעְבוּד מְלָכוּת עֲגָלָה
וּבִידוֹ הַגְּדוּלָה הוֹצִיא אֶת הַסְּגָלָה
חֵיל פְּרָעָה וְכָל זֶרְעוֹ יָרְדוּ כְּאֶבֶן בְּמַצוּלָה

דְּבִיר קִדְשׁוֹ הֵבִיאֲנִי וְגַם שָׁם לֹא שָׁקֵטִי
וּבֹא נוֹגֵשׁ וְהַגְּלִנִי כִּי זָרִים עֲבַדְתִּי
וַיִּין רַעַל מִסְכָּתִי כְּמַעַט שְׁעַבְרָתִי
קֶאֱ בָּבֶל זָרְבָּבֶל לְקֶאֱ שְׁבָעִים נוֹשַׁעְתִּי

א-ב לחנוכה

- א. אחד החשמונאים.
- ב. אותו טיהרו המכבים.
- ג. אנטיוכוס גזר _____ על היהודים.
- ד. " _____ קודשו הביאני..."
- ה. מוסיפים לתפילה בחנוכה.
- ו. "על הניסים _____ הפורקן".
- ז. כך נקרא היום האחרון של חנוכה.
- ח. יצאו להילחם ביוונים.
- ט. חיפשו כד שמן _____.
- י. מבני מתתיהו.
- יא. החשמונאים מצאו אותו.
- לב. ממאכלי החנוכה.
- למ. עירם של המכבים.
- לנ. ה' עשה לנו _____ גדול!
- לו. משחקים בו בחנוכה.
- לז. מוסיפים בתפילה ובברכת המזון בחנוכה.
- לח. היטנקים' של היוונים.
- לט. רשעים ביד _____.
- לך. " ולך עשית שם גדול ו _____ בעולמך"
- לד. היוונים היו _____ והמכבים - מעטים.
- לד. היוונים אסרו על היהודים לשמור אותה.
- לד. היוונים אסרו על היהודים ללמוד בה.

אור הנרות

אמה אהליק נרות בחנוכה?
 ומה הענין אהתקבל כל המשפחה
 סביב הציאת הנרות?
 מה שמיוחד בחנוכה הוא שגור חז
 משפחתי. נכון, אנחנו מציקים את
 החנוכה בחלון או בפתח הבית
 כדי להאיר החוצה. כדי להצביע אל
 שטורח הרחוב את הנס.
 נכון, מי שאין לו משפחה יוצא יצי
 חובה גם בהציאת הנר כך שרק
 הוא יראה אותו.
 אבל המצבה המובחרת היא אהליק
 כשבני הבית רואים את הנרות
 צולקים. חז החנוכה מתבטא בנר
 שמאיר מבפנים - החוצה.
 הוא שונה מפורים שבו אנחנו מחזקים
 משלוחי מנות אחרים, או מחד הסוכות
 שבו אנחנו יוצאים מהבית החוצה.
 חז החנוכה, שיוצא גם כשיא החורף -
 הוא זמן שבו אנחנו נחזקים בפנים.
 ואיך מתוך המשפחה שלנו ומבני
 הבית - החוצה.
 זוהי הצמנות להיות עם המשפחה.
 אחזק יחד. אהאיר אחי אשני ואחד את
 השני. אכאול את מאכאלי החז ולזכור
 אהרות אה'
 אז כל הטוב
 והחסד שהוא
 עשה איתנו
 ועושה איתנו
 תמיד.

מילים
 מבוטלות

החוכן
 וחתימה
 וניוחי
 כאיח
 נרוה
 נן

יחד שבטי ישראל

סיפורי עליה אותנטיים

בכל שנה בחנוכה, כל המשפחה מתכנסת לחגיגה גדולה. ביום הראשון של חנוכה, סבתא מרים מכינה ספינג' מתוק בדבש. הריח ממלא את כל הבית. סבא יוסף מכין זנגולה - עוגיות קריספיות עם שומשום, כמו שאמו הכינה לו בבגד. הילדים עומדים במטבח וצופים בסבים עובדים. בערב, כשהחושך יורד, כל המשפחה מתאספת סביב החלון. סבא מוציא את חנוכיית הנחושת הישנה שהביא מעיראק. הוא מברך בקול, והילדים מדליקים את הנר הראשון. אחר כך שרים "הנרות הללו" במנגינה מיוחדת שעוברת במשפחה כבר דורות. סבתא מחלקת לכל ילד סופגניה ומטבע שוקולד. הם משחקים בסביבון, וסבא מספר להם על חנוכה בעיראק - איך היו מדליקים נרות ליד החלון, איך כל השכנים היו יוצאים לרחוב לשיר ביחד. הנכדים אוהבים לשמוע את הסיפורים. הם יודעים שכשהם יגדלו, הם יספרו את אותם סיפורים לילדים שלהם, ויכינו ספינג' חגולה, וידליקו נרות באותה חנוכייה ישנה.

כל עדה ומנהגיה, כל חג והמיוחד שבו.

שמונה רעיונות לחנוכה שמח!

- « משחקים בסביבון.
- « מכינים סופגניות.
- « טפטופי נרות.
- « חבילה עוברת משפחתי לאור הנרות.
- « מכינים סביבונים.
- « מספרים סיפורי ניסים.
- « מזוידים להי על מאה דברים טובים שיש לנו במשפחה.
- « פותרים את החידות שבעלון!

הפינה לצעירים

סיפור החג

הלכות חנוכה
וסיפור החג באנימציה.
לצפייה סרקו את הקוד

חידות

נכון ולא נכון לחנוכה

חנוכה אורכים הלא.

ככל אחד מימי החנוכה אהרבים שלוש הכרות.

האפריכי- אפיקים את החנוכיה בשמן זית.

חז החנוכה נמשך שמונה ימים.

איתמר היה אחד מבני מתתיהו.

אסור לעשות מאכה החנוכה.

חנוכה שלב בני הבית יהיו צרים בלאו הפיקת החנוכיה.

אותר אפיק את החנוכיה בכל שעה ביום.

תפוזרת חנוכה

ב	ח	ה	ק	ת	ו	ר	ג
י	ש	נ	ג	ש	ו	צ	י
ת	ג	ק	ת	ג	ג	ת	ו
ה	ו	ת	ת	ג	ה	ל	ו
ג	ג	צ	י	ע	ש	א	ג
ק	א	ג	ה	צ	ר	א	י
ד	י	ה	ו	צ	ק	ר	ג
ש	ג	ג	ו	ב	י	ב	ס

מתתיהו
סביבון
אש

נרות
שמן
חשמונאים
יוונים

אומנות בסריקה

לצפייה בסרטון הסבר
להכנת סביבון צבעוני
סרקו את הקוד

חנוכה

חג החנוכה, חל במשך שמונה ימים. וימים אלו הם ימי הודאה על הנס שצטה הקב"ה במלחמת החשמונאים מול היוונים.

בכל ערב מימי החג מדליקים את החנוכיה. נוהגים לאכול מאכלים מאוגנים בשמן זכר לכך השמן הטהור שמצאו החשמונאים בבית המקדש.

.....

הפינה הזו היא בשבילכם, ואנו רוצים שתכתבו לנו על מה מעניין אתכם שנכתוב כאן בעלונים הבאים. אתם יותר ממוזמנים לכתוב לנו למייל:

edotlyeladim@gmail.com